

Het meten van luisterinspanning met cijfers in ruis

M. van Doorn-Bierman, R. Houben & W.A. Dreschler
AMC Klinische en Experimentele Audiologie, Amsterdam,
m.vanDoorn@amc.uva.nl

Doel: Het doel is te bepalen of het mogelijk is om verschillen in luisterinspanning te meten bij normaal spraakverstaan van cijfers in ruis.

Methode: Aan triplets (reeksen van drie cijfers) is stationaire ruis toegevoegd op verschillende niveaus. De invloed van het ruisniveau op de reactietijd is gemeten bij twaalf normaalhorende proefpersonen voor twee verschillende taken. Bij de eerste taak, moest zo snel mogelijk het laatste cijfer van het triplet worden geïdentificeerd. Bij de tweede taak moesten het eerste en laatste cijfer van het triplet zo snel mogelijk worden opgeteld.

Resultaten: Voor beide taken neemt de reactietijd af als de signaalruisverhouding verslechtert. De responstijd bij de rekentaak wordt meer beïnvloed door de ruis dan de responstijd van de identificatietaak.

Conclusie: Luisterinspanning kan gemeten worden met cijfers in ruis bij signaalruisverhoudingen waarop het spraakverstaan maximaal is. De meest geschikte taak kan afhangen van de signaal-ruisverhouding waarvoor interesse bestaat. In de klinische audiologie lijkt het mogelijk deze taak toe te gaan passen bij de evaluatie van hoortoestelaanpassingen, maar hiervoor is nog wel nader onderzoek nodig.

Voor het gepresenteerde onderzoek (of delen daarvan) is geen financiële steun ontvangen van instanties, bedrijven of organisaties anders dan universiteiten.